

Nová koncepce muzea byla realizována v rámci muzejní kooperace s městem Prachatice a tamním Kulturním centrem O.H.Hajeka. Přeshraniční spolupráce mezi oběma partnery tak získala nové impulzy.

Otevírací doba:
 PO až ČT 8.00 – 12.00 a 13.00 – 16.00 hod.
 PÁ 8.00 – 15.00 hod.
 Od července do září: SO 9.00 – 12.00 hod.
 Vstup zdarma
 ♿ Muzeum je bezbariérové

HEIMAT.MUSEUM
 Röhrnbach.Kaltenbach
 V infocentru Röhrnbach
 Rathausplatz 1 • 94133 Röhrnbach
 Tel. 08582/9609-0 • Fax 08582/9609-92
 mail@roehrbach.de • www.roehrbach.de

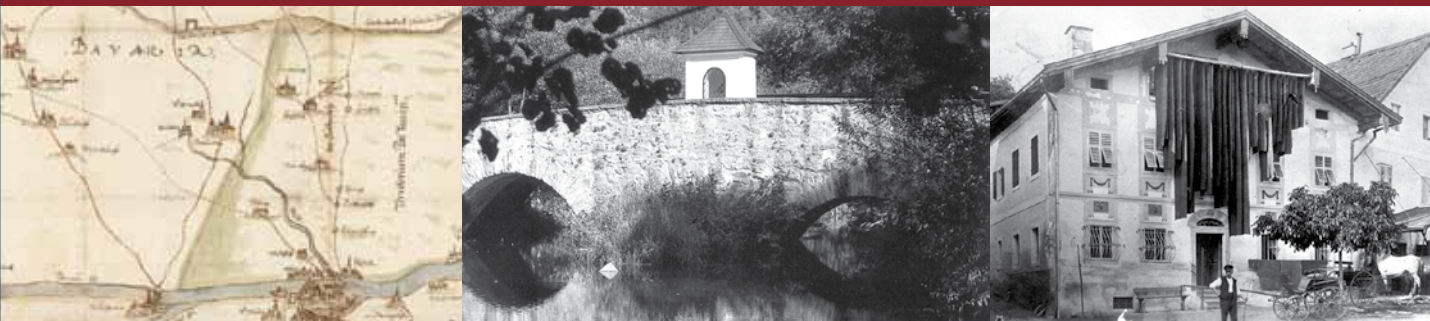

Projekt byl podpořen z Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF), CI 3 Svobodný stát Bavorsko-Česká republika 2007-2013 (INTERREG IV) a Zemským úřadem pro nestátní muzea v Bavorsku.

Röhrnbach

Röhrnbach vznikl pravděpodobně v 11. století na území označované tehdy jako „severní les“. Jednalo se o část pasovského arcibiskupství, samostatného knížectví.

Dopravně výhodná poloha Röhrnbachu z obce udělala významné tržní centrum. Především dobytčí trhy, trhy se lnem a přízí ale také výroční trhy znamenaly pro Röhrnbach až do konce 19. století významné příjmy.

Od 13. století přišla se soumary a obchodníky, projíždějícími po Zlaté stezce, poptávka po přenocování a stravě: v Röhrnbachu se začali usazovat pekaři, řezníci a hospodští. Ti zase přitáhli jiné živnostníky a řemeslníky. Röhrnbach byl mimo jiné znám tkaním a barvením lnu. Až od poloviny 19. století začal obchod s lněným plátnem ustupovat levně bavlně.

Po ničivých následcích druhé světové války se také do východního Bavorska dostal hospodářský zážrak poválečného Německa a Röhrnbach počátkem padesátých let znovu získal svoji původní pozici jako dopravní a obchodní centrum.

Díky sociálnímu, ekonomickému a kulturnímu pokroku v této době vzniklo v Röhrnbachu atraktivní prostředí pro život a úspěšný ekonomický prostor.

Obrázek Röhrnbachu na poštovní pohlednici z roku 1897

„Městys se srdcem“:
 Znak Röhrnbachu

Röhrnbach

HEIMAT.MUSEUM
 Röhrnbach.Kaltenbach

DOMOV

spojuje

Kaltenbach

CO JE TO DOMOV?

Domov

Domov.
Pro každého člověka znamená něco jiného:
Pocit, místo, možná také vzpomínka.

DOMOV.SPOJUJE:RÖHRNBACH A KALTENBACH

Domov.
To také mohou být dvě místa. A dva pocity:
Stesk [za opuštěným domovem] a naděje [vkládaná do nového domova] vrátí návštěvníka nového muzea do před a po odsunu německého obyvatelstva ze Šumavy. Výstava se zabývá také historií Röhrnbachu a působivě znázorňuje, jak se Röhrnbach stal novým domovem pro německé obyvatelstvo, odsunutý z Čech. Originální dochované předměty a živě vyprávěná historie připomínají příkoří odsunu a nabádají ke sblížení a smíření.

„Také malé muzeum, jak zde vidíme, může být dobré a atraktivní“

Dr. Albrecht Gribl, hlavní konzervátor Zemského úřadu pro nestátní muzea v Bavorsku.

Kaltenbach

Kaltenbach – nyní Nové Hutě – leží blízko Vimperka v České republice, přibližně hodinu jízdy autem z Röhrnbachu. Pozdrav z Kaltenbachu. Šumava

Místo ve výšce kolem 1000 metrů nad mořem a jeho bohatství na dřevo zde v 17. století dalo vzniknout několika sklářským hutím, ve kterých našlo práci i mnoho pracovních sil z Bavorska. V průběhu 19. století však všechny sklárny svoji činnost ukončily a skláři a hospodáři vymýcené lesní plochy zurbanizovali. Vzniklo rozptýlené sídliště s Kaltenbachem jako střediskem.

Mnoho obyvatel Kaltenbachu pracovalo dále v dřevozpracujících řemeslech – jako lesní hospodáři nebo truhláři, na pilách, v továrně na zápalky v Kaltenbachu nebo v blízké továrně na výrobu papíru.

V letech před rokem 1945 žilo v obci Kaltenbach přibližně 1450 Němců v 378 domácnostech a 216 domech. V roce 1946 bylo německé obyvatelstvo z Kaltenbachu odsunuto.

ÚTĚK A ODSUN

Představte si následující: Máte jen několik hodin času a smíte si ze svého vlastnictví s sebou vzít pouze 50 kg. Co byste si zabalili?

Každý člen rodiny si směl vzít dvě deky, čtyři sady prádla, dva pracovní obleky, dva páry pracovních bot, jeden pracovní kabát (zimní), mísu, hrnec a přibor, dva ručníky, mýdlo, šicí potřeby a 1000 říšských marek. Vše ostatní muselo zůstat.

„Domov je místem
prvního rozhlázení se,
kde se oči otvírají do světa.
I když člověk věděl,
že nezůstane navždy.
Ale ve vzpomínkách a citech
se jej nikdy nevzdá.“

Otto Herbert Hajek,
malíř a sochař,
narozen roku 1927
v Kaltenbachu

RÖHRNBACH – NOVÝ DOMOV?

1946: 285 odsunutých a uprchlíků z německých východních oblastí našlo v Röhrnbachu své první útočiště. Doufali, že naleznou střechu nad hlavou a zabezpečení a našli bídu a zkázu.

Ne všichni obyvatelé zde vítali nové příchozí s nadšením, protože bída byla všudypřítomná. Co však přispělo ke snadnější integraci, byla pomoc odsunutých obyvatel při obnově. Nahradili tak chybějící pracovní síly, zakládali živnosti a přinášeli nová hospodářská odvětví. Vzniklo mnoho rodinných svazků.

Díky záštitě nad odsunutými obyvateli v roce 1974 se Röhrnbach stal pro četné bývalé obyvatele z Kaltenbachu novým domovem.

